

24
Oxi Hengellinen

W I S T I,

Kaikille Kristi = Welijlle ja Sisarille,
rakkaaxi ylöskehoituxeyi, Sielustan-
sa muretta pitämään, näinä wiim-
meisinä mailman lopun aikoina,
Nijnkuin Jesus sanoi:

Walwojat ja rukoilkat, sillä ett te tiedä,
millä hetkellä Jhmisen Poika tulee.

Wess. kün: Eija minun Sielun juur
iloisest jubilerä 2c.

To loppu se kallis armon aika, nytt
kohhta, M'ä annan Isälle walda-
kunnan, juur totta, Tuon walitut tämm,
Min elämähän, Ja iloist wuorta nyt
wiettämään ijäisest kansan.

2. Te woiman Engelit, basunat wal-
miji pangat, M'ä käynn ja katkoon pois
luonnon siteet ja langat, Ja lopetan
nijn, Maan Taimahan sijn, Ja helwet-
tijn hufutan, syndiset kaik ilman armo.

3. M'ä

3. M'ä sytytän tulen, kuin poltta ja
sulatta kaikki; En enä nyt wiwo, jo
synnit maan rasitta ratki; Jo aika on
se, Et harwat on ne, kuin sydämmens
tämbellä todella minulle anda.

4. Ei enä ol' aika, sill' satan wihaa
suurt kanda, Hän paadutta ihmiset, et-
tei heit taita paranda, Jos heräwät
wiel, Nijn nukkawat jäll, Nin seisah-
tain syndisten himoinsa pahalla retkel.

5. Ah! aika on paha, jos joku wiel
ojennuis tielle, Nijn minä myös an-
daisin ijäisen autuuden heille. Ah! wal-
wokat Ja rukoilkat, O! ihmiset rak-
faat, ja älkät njin unduneet olko.

6. O Jesu! O Jesu! aut walmwon ja
waatteni kätken, Etten m'ä alasti käwis
nyt walmistus hetken, Karitsan häihin
Ei wiedä näihin, Nijt jotka ej walm-
misna hengesä ole ja walpaan.

7. Nijn neuwoo mun Jesugen, sieluan
wälttämään sitä, Jo' satan näin wi-
meisin aikoin turmella pytä. Aut! ettei
hän wois, Muu wietellä pois sun osto-
stas,

stas, Jesu kuin autauden ijäisen annat.

8. **W**aik aika on paha / niin tiedän
sun kuitengin woivan, **D**rakkahin Je-
su! mull anda taidon ja woiman, **E**t to-
tuden tiell **M**'ä pysyisin wiel, **J**a wäl-
täisin wisusti wijmeisten aikain synnit.

9. **M**'ä pelkän, koss' tutkin sun op-
pias, wijmeisist aijoist, **E**t nurjat ne o-
wat, täynn wiettelyst, yltäisist waiwoist;
Sill pirun wiha, **M**ailma, liha, **N**yt
julmasti soti sun lastes sieluja wastan.

10. **W**oi maan, woi meren asuwit
wijmeisin aikoin; sill satan suurt' wihaa
nyt kanda, kaikkin paikkoin: **H**än hau-
kuttele, **J**a wiettele; **K**aik mailman
lapses hän synnin uneen paina.

11. **A**h! autuas ja onnellinen on,
kuin taita **N**ijn walwo, sotij ja ru-
koilla ettei händ' kaata, **M**ailman hel-
maan, **S**it' nouhattamaan; **W**aan saa-
statoin' sielunsa hekuman menost ain
pitä.

12. **S**ill kosta mailma hekuman rau-
haxi luule, **N**ijn duomio äkist häll lan-

ge, kuin hirmuiset tule; Nijn paljon
kuin hän, On irstaisest elän, Nijn häs-
nelle sisälle pannaan itkuu ja pinnaa.

13. Siis karta, wältä ja wihaa nyt
irstaista eloo, Poisheitä sen häjyn mail-
man hekuman meno. Ah! karitsan häät,
Nyt läbestyivät, Sill' ole walmis, ja
firwot itses mailman pauloist.

14. Jos sinun kääripi tämän mail-
man ansa, Nijn totifest duomitux ja ki-
rotux tulet sen kanssa; Ei uutehen,
Taimasehen, Ne päse, kuin eläisäns
hywänsä nauttivat iloy.

15. O Laupias Jesu! m'un wapise,
fielun ja luuni, Kost mieleeni johdatan
satanan kawaleit juonii. Ah Jesu! nyt
kuul', Ja ilmoita mull' Ne synnit, kuin
erittäin wimmeisin päiwin meit kiusa.

16. Nyt waarnys saa wallan; siis
oikeut etsi ja kysh: Nyt rakkaus kymes-
ne, pyhä sä rakkaudes pysh. Hekuman
meno Ja irstas elo, Nyt ottawat wal-
lan, waan pysh s'ä Jumalan pelgos.

17. O Armiat Jesu! its totuus mun

sydämmeen paina, Ett rakkaudes pyshyt
sin, henges ja armos m'ull laina, Ja
eroita Pois mailma, M'un rakkaus
deni halust, O Laupias Jesu!

18. Ah! hillitse Hengelläs hillitsemäs
töin sadammen, Etten m'a hekumat seu-
rais, niin irstaist, kuin ennen. O Jesu!
ann', Ett waellan Min pelgos, ja kat-
so m'un raadollisuuden päälles.

19. Nytt ylönshömist ja juomist ei
synniri luulla; Siis rakasta raitiut; ka-
wahda ettei ol' sulla Sydän rakautet',
Ja upotet' Min juomisen haluun, jost
duomio päälles sitt lange.

20. Tain elämän murhe myös mon-
da sydändä waiwa, Kangiri otta, ja
surkiasst tundoa kairwa; Kans luopuwat
myös, Täskauhias työs pois Jumalan
pelgost, ja tawaroit panewat kokoon.

21. Ne wietellän alati, ajatuxella
tällä: Ei tällä tawalla aikaa tulla,
maan päällä, Niin pytäwät, Ja ah-
nettivat, Juur tundoonsa vastaan,
tain mailman kalua kokoon.

22. Eji muista et pian pois kuolla
taitapi tälvä, Niin jävät mailmaan /
kaikki tavarat häldä; Mutt hänen pois
wie Se hirmuinen tie, Kuin helwetijn
saatta, jos ei annet pisarat wettä.

23. Ah! karta s'ä ahneut, tydy sun
önnees, ja palvel Juur hartaalla mie-
lessä, Jesustas kesäll ja taitwell; M' an-
na pettä, Ahneun wetä S'ua pauloins,
joill satan juur wiekkast sielua solmee.

24. Ah! Jesu, nyt suru m'un sieluan
kiusaa ja waiwaa; Mut ettän sen woi-
tan, ett wältäisin ijäisen waiwan. Ah!
ilahuta Ja tydytä M'un sielun, ehk
muilla on wiina ja jywä kyllä.

25. Ole s'ä itse m'un tawaran, Lau-
pias Jesu! Pois rikkaun halu, muld
wakewäll kädellä riisu; Mut muistan
ain, Ett wierasma wain, M'ä wähän
aikaa, täs' mailman majasa lienen.

26. Viel suruttomus ja uneliaisuus
mond pettä; Ja Christillishden laidal-
da tielä poistwiettä? He lakkawat Ja
suurtuwat Ain rukoilemast, ja kändä-
mäst sydämmens tygös.

27. Siis päivä se tulee, juur warmaa
hin heidän päällens, Kuin suruttomuus
den yöllä makawat; ah! jällen, Nyt pyy-
sy walpaan, Min rukoilemaan, Ettet s'ä
nukkuis, ja hidastuis autuden retkell.

28. Ah! autuas se, kuin walpas on
ajalla täällä, Kost' uneen muut waipuu
nijn lampu on loistawa hällä, Ja hän
wiedään Karitsan häihin; Mut' ulos-
suljetaan kaikki, kuin makawan löytään.

29. Ah! Jesu, m'un sielun on heiko,
ja uneen pian waipu; Siis tule! ja hen-
gelläs herää, ett' tygös ain taipu; Sy-
tyt Lampun Ja hengen halun, Ett' löy-
däisin Armostas ain walpauden ja
woiman.

30. Aut, ettän sydändän usiast koe-
tell pyhdän, Ett' walpasna pyyhisin, ja
sielusan elämän löhdän. Aut' rukoile-
maan Ja huokamaan, Etten m'ä wa-
syis s'un tielläs, ja hukkahan tulis.

31. M'ä näen, O Jesu! ett' monda on ta-
kassin langen' Belgosta, ja joutun' surut-
tomuuteen myös sangaen; Pakkawat sodast Ja
rukotlemast. Aut, ettei m'un kätteni kääntis,
O! Jesu, kuin heidän.

32. Aut

32. Aut sodin, ain lujasti suruttomuutta
wastaan, Ett palwella taidaisin sinua, joka ett
m'ua lastaa. Aut pelgosa, Juur walpasma,
Mun autuuttan, wisusti tähdellä todella etsin.

33. Wtel wijmeisin aikoin, myös ihmisiä tu-
lee, Jotk' itsiäns rakastawat, ei wanhenbalus
oppi kuule, Kadehtiat Ja pilkkajat, Kiukkuiset,
jotk' lähimmäisellens ei mitään suone.

34. Tuimat ja paisuneet, pettäjät, laittajat
wtelä, Ja irstaisij paljon myös löntähän tää-
lä; Jumalattomat Ja haluttomat, Jotk' he-
lummat enä, kuin Jumalat rakastawat.

35. Waikk näkywät pitäväns Jumalista
menoo, Kuitengin wiettäwät wikokullatuu e-
lo; Näit' kawahd' sinä, Ett weisin minä, Sun
filloin, kost nämät kaikki hukku, iloon.

36. Täs' wijmeises sinuus on satanan ka-
waluus suuri, Ja ihmisten sydämet mieluiset
seuramaan juuri; Siis walwo nyt, ei ole mun
synt', Jos itse wietellä wiholliselda annat.

37. Ah Jesu! Ah Jelu! s'un Henges auren
tulloon,, Ett seisoa wolsin, mull armos tukena
olkon. Ah! warusta Ja wahwista M'un sielunt
sodasa, wihollistani wastaan.

38. O Jesu, m'uu sydäminen kokonans hal-
duus saata, Händ uskoon ja hartaseen walmi-
stureen auta, Etten m'ä miikkuis, Eng sinuun
suuttuis. Kuul' Jesu nyt armostas, pimas ja
Erolemas tähden. Amen.